

Lexikon vodnářského věku – Astrologie

Astrologie, česky též hvězdopraectví, je tradiční esoterický obor, ke kterým počítáme ještě tarot, kabalou a numerologii. Tyto obory nemají být zkoumány, studovány, zvažovány nebo praktikovány odděleně, jak je tomu běžné dnes. Ti, kdo chtějí praktikovat esoteriku, musí kombinovat a používat tato čtyři umění společně.

Astrologie se zabývá zkoumáním předpokládaných souvislostí mezi děním na obloze, charakterizovaným zejména pohybem planet, Slunce, Měsíce a dalších objektů a jejich vlivem na dění na Zemi. Z těchto souvislostí vyvozuje vlivy na život na Zemi. Činí tak zejména formou hledání analogií, vysvětlením dějů minulých a probíhajících, předvídáním událostí v budoucnu, hodnocením nebeských vlivů na lidskou psychiku a fyzické tělo, na světové dění, události, politické souvislosti atd.

Astrologie, jak ji chápe většina astrologů západní tradice, je založena na principu synchronicity a nikoliv kauzality. Popisuje sklony a tendence, neurčuje, že se něco skutečně stane. Výstupy astrologie jsou tedy empirické. Astrologie je založena spíše na zkušenostech a tradici, než na měřitelných a statisticky zpracovatelných výzkumech podle kritérií moderní vědy. Z tohoto pohledu je tedy spíše interpretačním uměním a je ji nutno řadit mezi esoterické nauky.

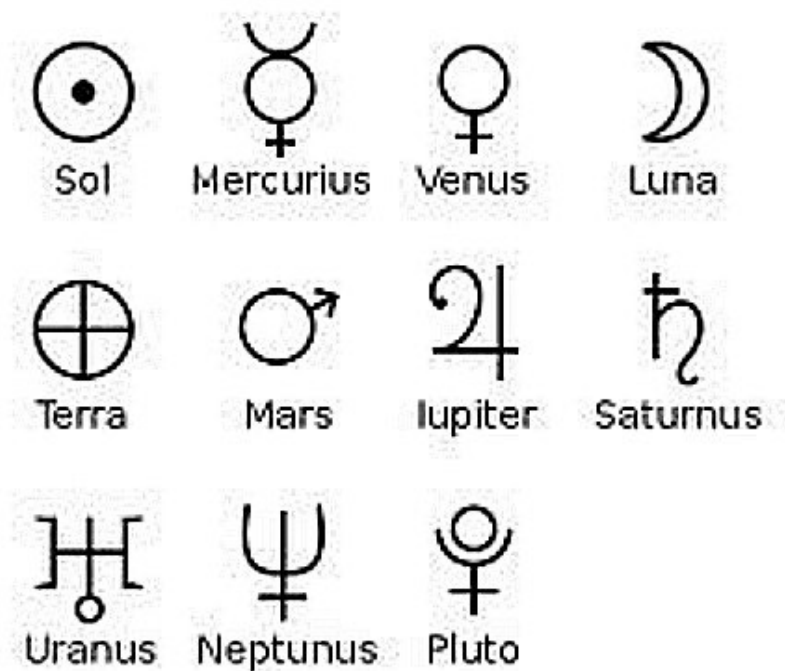
Nejznámější oblastí astrologického zkoumání je popis vlivu postavení astrologických planet (mezi které počítáme i Slunce a Měsíc) v okamžiku narození na člověka, za pomoci astrologického diagramu, zvaného horoskop. Obdobně jako na člověka, zkoumají někteří astrologové vztah postavení astrologických planet na rostliny, živočichy, neživé věci (stavby, lodě apod.) i na další pozemské události v určitém čase. Osud člověka, říkají astrologové, je napsán ve hvězdách. Vše, co kdy udělá, vše, koho a co bude kdy milovat, vše, čím bude.

Irští druidové, egyptští mágové, domorodí američtí šamani a členové různých měsíčních a slunečních kultů pochopili jemný vztah mezi procesy na obloze a fyzickými událostmi. Dlouho před objevením se moderní vědy věděli o všeobsahujícím řádu a o tom, že vědomí má vliv na hmotu. Převaha tohoto bludu zajišťuje, že vědecky smýšlející člověk zůstane u opovržlivého odmítání posvátných umění. Pro hermetismus jako i pro celé ezoterní myšlení existuje základní princip triády světů – duchovní, psychický a hmotný. Astrologie jako typicky ezoterní nauka tento princip rovněž uplatňuje jako analogii makrokosmu a mikrokosmu. Symbolicky vše sestává ze tří částí - těla, duše a ducha. Pro ducha je odedávna symbolem kruh, symbolizující jednotu a dokonalost tohoto principu. Duše se zobrazuje symbolem půlkruhu – misky znázorňující citlivost, schopnost přijímat a ovlivňovat duševní princip. Tělo symbolizuje kříž, představující symbol hmoty. Toto jsou 3 základní symboly, ze kterých pak vycházejí symboly prvotních principů astrologie.

Astrologie má své přívržence i své odpůrce. Jen vyslovení slova horoskop vyvolává u některých lidí úsměv, u jiných výsměch a u dalších pohrdání. Jsou i lidé závislí na „horoskopech“ – pokud lze takhle nazvat to, co je denně publikováno v běžném tisku. Astrologie je typickým příkladem toho, jak člověk zachází s poznáním, jak si ho umí upravit na svůj vlastní obraz, pro své potěšení a ke svému využití i zneužití.

Starověká astrologie vycházela ze sedmi principů (znali sedm nebeských těles). Slunce je představitelem duchovního principu – je označováno symbolem kruhu se středovým bodem. Měsíc představuje princip duševní a přijímající (symbol misky). Kříž jako symbol hmoty se nikdy nevyskytuje samostatně, protože hmota nemůže existovat bez některého z ostatních principů. Princip Merkuru ukazuje, že všechny tři principy jsou v rovnováze. Symbol Marsu (kdysi obsahující kříž, dnes nahrazen šipkou) nám ukazuje jak dominuje hmota nad duchem,

duch ale zesponu dávná hmotu do pohybu. Protipólem Marsu je Venuše, kde duch jednoznačně dominuje nad hmotou. V principu Jupitera dominuje duševní nad materiálním, princip Saturnu ukazuje útlak duše hmotou.

Těchto sedm principů bylo přiřazeno k planetám a byly personifikovány – symbolizují jednotlivá božstva. Když se v astrologii píše o Saturnu nemyslí se planeta Saturn, ale Saturnův princip. Astrologie je tedy nauka o prvotních principech, nejde o nauku o planetách. Planety představují pouze rovinu praxe, která je nahraditelná. Řada lidí odmítá možnost existence konkrétního vlivu hvězd na člověka. Jde ale o zbytečnou námitku – astrologie se jako ezoterní nauka touto problematikou vůbec nezabývá. V astrologii jde o projev analogie v různých rovinách, korelovat může vše, ale to ještě nedokazuje kauzalitu. V astrologii tedy nejde o zkoumání vlivu nebeských těles na náš život.

Astrologie se zabývá archetypálními prvotními principy, které v rovině myšlenek představují základní stavební kameny, tvořící skutečnost ve všech formách jejího projevu. Tyto prvotní principy ovlivňují vertikálně všechny roviny světa jevů, vznikají tak řetězce analogií, jejich jednotlivé články patří sice k rozličným rovinám, představují však společný princip.

Pozorování kterékoliv z těchto rovin možno analogicky přenést na jakoukoliv jinou rovinu (jak nahoře, tak i dole – podle Smaragdové desky). Astrologie se zabývá rovinou nebe. Jednotlivé planety představují pouze představitele těchto principů. Základním přístupem astrologie je přístup vertikální – symbolicky podle pravidla: „jako na nebi tak i na zemi“.

K pochopení astrologie je nutná i změna pohledu na čas. Běžný člověk zná pouze kvantitu času. Čas ale má i svou kvalitu, co si běžně člověk neumí vůbec představit. Kvalita času nemá nic společného s kvantitou. Čas je také pouze jednou rovinou skutečnosti a jeho kvality jsou pouze obdobami prvotních principů. V určitém čase teda vládne určitý princip nebo směs principů. (Jedná se o čas rozlišovaný jako „chronos“ nebo „kairos“.) Každá událost se vyvíjí v souladu s časovou kvalitou, ve které začala. Odsud pochází slovo „horoskop“: hora = hodina, skopein = dívat se.

Astrologie tedy není přesvědčení o vlivu hvězd na člověka. Horoskop graficky zobrazuje situaci na obloze v určitém časovém bodě z pohledu z určitého geografického místa. Jde o

zobrazovací systém skutečnosti z analogické roviny oblohy. Horoskop ukazuje v symbolické podobě časovou kvalitu, určitou specifickou hierarchii a vztahy prvotních principů, při kterém člověk vstupuje do existence. Astrologie byla kdysi nazývána „královskou vědou“. Paracelsus označoval lékaře, kteří neovládali astrologii za šarlatány a mastičkáře. Astrologie obsahuje celou skutečnost a může se použít ve všech rovinách – je tedy univerzální. Toto tvrzení platí ale výlučně pro astrologii, která stojí pevně na esoterických principech. Pravá astrologie byla a je cestou zasvěcení, vedoucí přes poznání sebe a světa k poznání Boha. Jde o filozofii, kterou lze pochopit pouze dlouholetým až celoživotním studiem.

Nebudu se zde zabývat konstrukcí a výkladem horoskopu. K tomu slouží celá řada publikací nebo volně dostupných programů na internetu, které vám po zadání přesného času a místa narození udělají jakýsi „univerzální“ horoskop, ve kterém však až 50% údajů se může ukázat pravdivých. Program totiž sestavoval astrolog na základě dlouholetých empirických zkušeností. Podobně naleznete na internetu stovky amatérských astrologů, kteří vám za (nemalý peníz) sestaví osobní horoskop. Nesmíte však zapomenout na to, že se jedná pouze o možné tendence, protože skutečné události budou záležet jen na vaší vůli a každodenní praxi. Přesto však výstrahy dané horoskopem nepodceňujte, ale nepodléhejte slepě jeho předpovědím nebo se automaticky přiblížíte jejich naplnění...

© Jan Pavlík